Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

poslovni broj: P-337/2026-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Općinski sud u Koprivnici po sutkinji Marijani Jurenec kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje Zagreb, Antuna Mihanovića 3, OIB: 84397956623, Područna služba u Varaždinu, Varaždin, Kolodvorska 20C, zastupanog po punomoćnicima Petri Knolmajer i Nataši Ivek Kalamari dipl. iur., protiv tuženika Triglav osiguranje d.d. Zagreb, A. Heinza 4, Zagreb, OIB: 29743547503, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Mađarić & Lui d.o.o. Zagreb, radi naplate regresne tražbine, nakon provedene glavne javne rasprave zaključene 2. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja Petri Knolmajer i punomoćnice tuženika odvjetnice Karmen Hlebar, na ročištu radi objave i uručenja presude, na temelju odredbi čl. 335. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 – dalje u tekstu ZPP), 27. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Triglav osiguranje d.d. Zagreb, A. Heinza 4, OIB: 29743547503 isplatiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje Zagreb, Antuna Mihanovića 3, OIB: 84397956623 iznos od 12.757,54 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 26. 03. 2025. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koja je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 500,00 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja 27. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve to u roku 15 dana.

r i j e š i o j e

Tužba je povučena u dijelu radi isplate novčanog iznosa od 1.059,44 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 26. ožujka 2025. do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 8. lipnja 2026. podnio tužbu protiv tuženika radi naplate regresne tražbine u ukupnom iznosu od 13.816,98 eura sa zakonskom zateznom kamatom od 26. ožujka 2025. do isplate.
1.1.U tužbi se navodi da je osiguranik tužitelja Zvonko Pavlović, rođen 5. prosinca 1962., stradao 1. lipnja 2005. u prometnoj nesreći na državnoj cesti broj 2 peta dionica (zaobilaznica Grada Đurđevca), a za prometnu nesreću je proglašen krivim Kristijan Jajetić, vozač osobnog automobila reg. oznake KC 671-BO, osiguranog kod Triglav osiguranja d.d. - broj police 0205344446. Navodi se da je osiguranik tužitelja u predmetnoj prometnoj nesreći zadobio teške i po život opasne tjelesne ozljede, a Kristijan Jajetić je Presudom Općinskog suda u Đurđevcu br. K.100/05-6 od 25.11.2005. proglašen krivim za tu prometnu nesreću.
1.2. Tužitelj navodi da je nakon završenog liječenja njegov osiguranik Zvonko Pavlović upućen na ocjenu radne sposobnosti, a iz Nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je uslijed ozljeda pretrpljenih u predmetnom štetnom događaju kod Zvonka Pavlovića nastupila profesionalna nesposobnost za rad, što je potvrđeno i Nalazom i mišljenjem Stručnog povjerenstva za reviziju nalaza i mišljenja o invalidnosti od 31. siječnja 2007., te je temeljem nalaza i mišljenja rješenjem HZMO PS Koprivnica od 26.2.2007. Zvonku Pavloviću priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu.
1.3. Tužitelj navodi da je rješenjem HZMO PS Koprivnica od 13. kolovoza 2007. Zvonku Pavloviću priznato pravo na naknadu zbog tjelesnog oštećenja počevši od 1. siječnja 2007..
1.4. U tužbi se navodi da je isplatom invalidske mirovine i naknade zbog tjelesnog oštećenja za tužitelja nastajala šteta te se je za naknadu iste obratio tuženiku koji je podmirio štetu koja je isplatom iz mirovinskog osiguranja nastalu tužitelju do 31. ožujka 2020..
1.5. Tužitelj navodi da mu iz istog osnova šteta nastaje i nadalje te za razdoblje od 1. svibnja 2022. do 31. prosinca 2024. s osnova isplaćene invalidske mirovine ista iznosi 12.461,98 eura, a od 1. svibnja 2022. do 31. prosinca 2024. isplaćena je naknada zbog tjelesnog oštećenja u iznosu od 1.355,00 eura. Tužitelj navodi da je pozvao tuženika odštetnim zahtjevom od 6. ožujka 2025. na naknadu štete koja je nastala isplatama invalidske mirovine i naknade zbog tjelesnog oštećenja korisniku Zvonku Pavloviću u razdoblju od 1. svibnja 2022. do 31. prosinca 2024. u iznosu od 13.816,98 eura.
1.6. U tužbi se navodi da je tuženik otklonio odštetni zahtjev uz obrazloženje da je mjerodavan Zakon o obveznim osiguranjima u prometu te da nema razlike između utvrđene invalidske mirovine i mirovine utvrđene u slučaju povede na radu.
1.7. Tužitelj se poziva na odredbe čl. 161. st. 1. i 2. Zakona o mirovinskom osiguranju i na odredbe čl. 164. citiranog Zakona te predmetnom tužbom traži od tuženika isplatu novčanog iznosa od ukupno 13.816,98 eura sa zakonskom zateznom kamatom od 26. ožujka 2025. do isplate.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu predložio da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.
2.1. Tuženik je priznao nastanak štetnog događaja, pasivnu legitimaciju i odgovornost osiguranika tuženika.
2.2. Tuženik osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva.
2.3. Tuženik je istaknuo prigovor zastare za iznose isplaćene mirovine i naknade za tjelesno oštećenje u razdoblju od 1. svibnja 2022. do 12. lipnja 2023. zbog proteka subjektivnog trogodišnjeg roka za naknadu štete. Tuženik navodi da u zastari nisu samo iznosi mirovine koje je tužitelj platio svojem osiguraniku od 13. lipnja 2023. do 31. prosinca 2024..
2.4. Tuženik je naveo da je tužitelju kao nesporno isplatio iznos od 1.059,44 eura glavnice i 54,09 eura dospjele zatezne kamate na iznose koje je tužitelj isplatio svojem osiguraniku na ime naknade za tjelesno oštećenje u razdoblju od 11. prosinca 2022. do 31. prosinca 2024. pa je glede isplaćenih naknada za tjelesno oštećenje tužbeni zahtjev dijelom neosnovan zbog prigovora zastare, a u preostalom dijelu jer je tuženik izvršio plaćanje.
2.5. Tuženik navodi da je njegova obveza propisana odredbama čl. 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, a da se navedena odredba primjenjuje potvrđuje Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev 2140/2018., a poziva se i na odluku Visokog trgovačkog suda broj Pž-3459/2020 od 27. prosinca 2021..
2.6. Tuženik navodi da se u konkretnom slučaju radi o ozljedi na radu pa je tužitelj dužan dokazati razliku između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju ozljede na radu. Navodi da se iznos mirovine koji je tužitelj isplaćivao temelji na rješenju kojim je tužitelj priznao da se priznaje pravo na mirovinu uzrokovanu ozljedom na radu pa nema razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem HZMO i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

3. Tužitelj je u podnesku od 17. srpnja 2026., kojim se očitovao na navode iz odgovora na tužbu, naveo da ga je tuženik podneskom od 3. ožujka 2026. obavijestio da je izvršio uplatu nespornog iznosa od 1.059,44 eura i pripadajuće kamate u iznosu od 54.09 eura. Stoga je tužitelj navedenim podneskom specificirao tužbeni zahtjev na način da od tuženika potražuje iznos od ukupno 12.757,54 eura sa zakonskom zateznom kamatom, čime je tužitelj faktično povukao dio tužbe s osnova isplaćene naknade za tjelesno oštećenje.

3.1. Budući da je tuženik pristao na povlačenje navedenog dijela tužbe, primjenom odredbe čl. 193. st. 2. ZPP-a tužba je povučena za iznos od 1.059,44 eura, kako je to riješeno u izreci ovog rješenja.

4. U očitovanju na odgovor na tužbu tužitelj ističe da je uz tužbu priložio sve dokaze iz kojih se može utvrditi da korisniku mirovine isplaćuje mirovinu te iznos isplaćene mirovine za utuženo razdoblje, a sve potvrde i ispisi iz službenih evidencija tužitelja imaju svojstvo javne isprave i njihovom dokaznom snagom vezan je i sud.
4.1. Tužitelj navodi da je prigovor zastare na dio tužiteljevog potraživanja pravno neosnovan jer se radi o subrogaciji odnosno prijelazu prava tužiteljevog osiguranika prema odgovornoj osobi na tužitelja po samom Zakonu do visine isplaćene naknade i na isto se primjenjuje opći zastarni rok od pet godina. Tužitelj se poziva na odredbe čl. 161. i 162. Zakona o mirovinom osiguranju (NN 157/13), te čl. 156. i 159. Zakona o mirovinom osiguranju (NN 96/25). Navodi da kao pravna osoba trpi štetu iz

predmetnog štetnog događaja s obzirom da je po odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju bio obvezan priznati pravo na invalidsku mirovinu i izvršiti isplate mirovinskih primanja zbog ozljeda za koje je odgovaran osiguranik tuženika, a svakom isplatom invalidske mirovine smanjuje se imovina tužitelja čime za istog nastaje šteta te se u odnosu na tuženika radi o regresnom potraživanju, a tužitelj po Zakonu o mirovinskom osiguranju ima pravo na povrat isplaćenog od tuženika, kao osiguratelja štetnika. Navodi da je najstarije tužiteljevo potraživanje za siječanj 2022. isplaćeno u veljači 2022. pa nije protekao petogodišnji zastarni rok i tužiteljeva tražbina nije zastarjela. Navodi da je tuženik koji pobija osnovanost tužbenog zahtjeva po visini dužan dokazati osnovanost svojih prigovora. Tužitelj navodi da visinu štete potražuje prema odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju te su jedino mjerodavno pravo u ovom predmetu odredbe tog Zakona jer se radi o regresnom zahtjevu i tužitelj ima izvorno pravo na naknadu štete od osiguravajućeg društva, te se u konkretno slučaju radi o stvarnoj i trajnoj šteti koju tužitelj trpi i koja se utvrđuje prema odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju, a ne prema odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu. Tužitelj navodi da razlike između mirovine zbog povrede na radu koja se isplaćuje i mirovine koja bi bila utvrđena zbog povrede na radu ne može biti pa je nemoguće utvrditi stvarnu štetu iz čl. 27. st. 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu.

5. Radi utvrđenja relevantnih činjenica pročitan je spis predmeta ovog suda poslovni broj P-371/2025, pročitane su priložene isprave: zapisnik o očevidu Općinskog suda u Đurđevcu br. Kir-10/05-2 od 5. lipnja 2005. (str. 5-10), presuda Općinskog suda u Đurđevcu posl. br. K-100/05-6 od 25. studenog 2005. (str. 11-18), podaci o osiguranju vozila PU Koprivničko-križevačke od 14.6.2007. (str. 19), prijava o ozljedi na radu od 27. lipnja 2005. (str. 20-23), Nalaz i mišljenje vještaka o tjelesnom oštećenju broj dnevnika II-275/07 od 10. srpnja 2007. (str. 24-25) s prilogom – Mišljenje Stručnog povjerenstva za reviziju nalaza i mišljenja o invalidnosti od 31. siječnja 2007. (str. 26-27), Nalaz i mišljenje vještaka o invalidnosti broj dnevnika I 1485/06 od 11. prosinca 2006. (str. 28-31), rješenje HZMO Područna služba u Koprivnici broj spisa 43315 od 26. veljače 2007. (str. 32-34), rješenje HZMO Područna služba u Koprivnici broj 43315 od 25. svibnja 2007. (str. 35-36), rješenje HZMO Područna služba u Koprivnici od 1. lipnja 2007. broj spisa 43315 (str. 37-38), rješenje HZMO Područna služba u Koprivnici br. 43315 od 13. kolovoza 2007. (str. 39-40), odštetni zahtjev od 6. ožujka 2025. (str. 41), s povratnicom (str. 42), obračun isplata od 6. ožujka 2025. za invalidsku mirovinu (str. 43), obračun isplata od 6. ožujka 2025. za naknadu za tjelesno oštećenje (str. 44), odgovor na odštetni zahtjev od 10. ožujka 2025. (str. 45-46), izvršen je uvid u ispis iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja (str. 47-66), izvršen je uvid u priloge tuženika – podnesak tuženika od 33.2026. i nalog za doznaku (str. 72-74), prilozi tuženika (str. 75-141), prilozi tužitelja (str. 159-160, 161-316).

6. Na temelju kritičke analize svih provedenih dokaza primjenom odredbe čl. 8. ZPP-a presuđeno je kao u izreci**.**

7. Sud je u ovom postupku utvrđivao činjenice koje su stranke iznijele i izvodio dokaze koje su stranke predložile, primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 7. i čl. 219. ZPP-a.

8. Predmet spora je zahtjev za isplatu naknade štete koju tužitelj potražuje od tuženika i to s osnova iznosa koje je tužitelj isplatio svojem osiguraniku Zvonku Pavloviću s osnova invalidske mirovine zbog ozljede na radu za razdoblje od 1. svibnja 2022. do 31. prosinca 2024. u iznosu od 12.461,98 eura i s osnova iznosa koje je tužitelj isplatio svojem osiguraniku Zvonku Pavloviću s osnova naknade zbog tjelesnog oštećenja za preostalo razdoblje od 1. svibnja 2022. do 10. prosinca 2022. u iznosu od 295,56 eura (s obzirom da je nesporno tuženik s tog osnova isplatio tužitelju naknadu za razdoblje od 11. prosinca 2022. do 31. prosinca 2024.).

9. Nesporno je utvrđeno da je u predmetu ovog suda broj P-371/2025 tužitelj podnio tužbu protiv tuženika s istog osnova radi isplate novčanog iznosa od 13.816,98 eura sa zakonskom zateznom kamatom od 26. ožujka 2025. do isplate, odnosno s osnova naknade štete za isplaćenu invalidsku mirovinu osiguraniku Zvonku Pavloviću za razdoblje od 1. svibnja 2022. do 31. prosinca 2024. u iznosu od 12.461,98 eura i s osnova naknade za tjelesno oštećenje koju je svojem osiguraniku Zvonku Pavloviću isplatio za razdoblje od 1. svibnja 2022. do 31. prosinca 2024. u iznosu od 1.355,00 eura. I u navedenom postupku tuženik je predložio odbiti tužbeni zahtjev. U navedenom postupku tuženik je uz podnesak od 3. ožujka 2026. dostavio dokaz o plaćanju dijela zahtjeva koji se odnosi na tjelesno oštećenje koji nije u zastari, odnosno glavnica u iznosu od 1.059,44 eura (i kamata u iznosu od 54,09 eura). Postupak u navedenom predmetu pravomoćno je okončan rješenjem poslovni broj P-371/2025-6 od 15. travnja 2026., kojim je riješeno da se smatra da je tužitelj povukao tužbu i naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku troškove postupka. Rješenje o povlačenju tužbe donijeto je primjenom odredbe čl. 291. st. 4. ZPP-a. Rješenje je postalo pravomoćno 1. svibnja 2026. godine.

10. Nesporno je na temelju sadržaja priloženih isprava utvrđeno da se 1. lipnja 2005. na državnoj cesti broj 2 peta dionica (zaobilaznica grada Đurđevca) u pravcu Virja dogodila prometna nesreća koju je skrivio Kristijan Jajetić, kao vozač osobnog automobila reg. oznake KC-671-BO osiguranim kod tuženika. Nesporno je da je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Đurđevcu br. K.100/05-6 od 25. studenoga 2005. Kristijan Jajetić proglašen krivim u vezi predmetne prometne nesreće radi kaznenog djela protiv opće sigurnosti ljudi i imovine i sigurnosti prometa – izazivanjem prometne nesreće opisano i kažnjivo po čl. 272. st. 1. KZ-a, jer je kršenjem propisa o sigurnosti prometa tako ugrozio javni promet da je izazvao nesreću u kojoj su druge osobe teško tjelesno ozlijeđene, i to na način što je 1. lipnja 2005. na državnoj cesti broj 2. upravljajući osobnim vozilom reg. oznake KC-671-BO u pravcu Virja protivno odredbi čl. 199. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, pod utjecajem alkohola u koncentraciji od najmanje 1,26 promila apsolutnog alkohola u krvi, što je imalo za posljedicu da je po izlasku iz zavoja izgubio kontrolu nad vozilom i prešao na lijevu kolničku traku u trenutku kad je iz suprotnog pravca pravilno naišao Petar Vujčić upravljajući osobnim vozilom reg. oznake KC 419-CF s dvoje putnika, nakon čega je došlo do direktnog sudara prednjih dijelova vozila, slijetanja i prevrtanja vozila uslijed čega su putnici, to između ostalih Zvonko Pavlović, zadobili teške tjelesne ozljede.

11. Parnični sud je u smislu odredbe čl. 12. st. 2. ZPP-a u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti učinioca vezan za citiranu pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom se Kristijan Jajetić, koji je u vrijeme štetnog događaja upravljao vozilom osiguranim kod tuženika, proglašava krivim.

12. Nije sporno da je predmetno vozilo reg. oznake KC-671-BO u vrijeme štetnog događaja bilo osigurano kod tuženika Triglav osiguranja d.d..

13. Nije sporno da je Zvonko Pavlović osiguranik tužitelja.

14. U konkretnom slučaju između stranaka nije sporan nastanak predmetnog štetnog događaja, nije sporna pasivna legitimacija tuženika i odgovornost osiguranika tuženika.

15. Nesporno je utvrđeno postojanje uzročno-posljedične veze između predmetne prometne nesreće i umirovljenja osiguranika tužitelja Zvonka Pavlovića, kao i uzročno-posljedične veze između predmetne prometne nesreće i priznavanja i isplate naknade za tjelesno oštećenje osiguraniku tužitelja Zvonku Pavloviću.

16. Nesporno je utvrđeno da je osiguranik tužitelja Zvonko Pavlović korisnik invalidske mirovine i korisnik naknade za tjelesno oštećenje, koje mu je pravo priznato rješenjima HZMO.
16.1. Iz Rješenja HZMO Područna služba u Koprivnici broj spisa: 43315, OB: 03414409074 od 26. veljače 2007. godine proizlazi da se, primjenom odredbi čl. 105. i 110. Zakona o mirovinskom osiguranju, osiguraniku Zvonku Pavloviću, kod kojeg je zbog ozljede na radu nastala profesionalna nesposobnost za rad, priznaje počevši od 11. prosinca 2006. pravo na invalidsku mirovinu u iznosu od 543,44 kuna mjesečno, a isplata korisniku pripada počevši od 1. idućeg dana od dana kad rješenje postane pravomoćno, a mirovinu će isplaćivati HZMO iz sredstava državnog proračuna, mjesečno unatrag.
16.2. Iz Rješenja HZMO Područna služba u Koprivnici broj spisa: 43315, OB: 03414409074 od 25. svibnja 2007. proizlazi da se Zvonku Pavlović stavlja se u tečaj invalidska mirovina zbog profesionalne nesposobnosti za rad počevši od 29. ožujka 2007. u iznosu od 550,50 kn mjesečno priznata rješenjem od 26. veljače 2007..
16.3. Iz Rješenja HZMO Područna služba u Koprivnici broj spisa: 43315, OB: 03414409074 od 1. lipnja 2007. proizlazi da se Zvonku Pavloviću počevši od 1. lipnja 2007. određuje invalidska mirovina zbog profesionalne nesposobnosti za rad u iznosu od 880,80 kn mjesečno, a umjesto te mirovine određuje se najniža mirovina od 1.595,84 kn mjesečno te isplata te mirovine pripada korisniku počevši od 1. lipnja 2007. i tim rješenjem mijenja se rješenje od 25. svibnja 2007.
16.4. Iz sadržaja Rješenja HZMO Područna služba u Koprivnici broj spisa: 43315, OB: 03414409074 od 13. kolovoza 2007. proizlazi da se Zvonku Pavloviću kod kojeg je kao posljedica ozljede na radu nastalo tjelesno oštećenje od 40 % (7. stupanj) priznaje počevši od 1. siječnja 2007. pravo na naknadu zbog tjelesnog oštećenja u iznosu od 163,83 kn mjesečno, a naknada se isplaćuje iz sredstava HZMO, mjesečno unatrag.

17. Iz provedenih dokaza proizlazi da je Zvonko Pavlović stradao u prometnoj nesreći na poslu, a provedenim vještačenjem invalidnosti po ovlaštenim vještacima utvrđeno da je posljedica ozljeđivanja Zvonka Pavlovića u navedenoj prometnoj nesreći profesionalna nesposobnost za rad od 11. prosinca 2006..

18. Sud je vezan rješenjima koja su donijeta u upravnom postupku u pogledu uzročno-posljedične veze između štetnog događaja i nastupanja tjelesnog oštećenja i

invalidnosti osiguranika tužitelja, i u odnosu na utvrđenje razloga i omjera nastupanja gubitka radne sposobnosti.
18.1. Prema ocjeni suda, tuženik u ovom postupku ne može osporiti pravo koje je osiguranik tužitelja ostvario na temelju pravomoćnih rješenja donesenih u citiranom upravnom postupku.

19. Tužitelj je naveo da je na temelju citiranih rješenja isplaćivao svojem osiguraniku Zvonku Pavloviću invalidsku mirovinu te naknadu za tjelesno oštećenje u utuženom razdoblju, kako to proizlazi iz sadržaja priloženih isprava.

20. Između stranaka je sporna osnovanost i visina tužbenog zahtjeva.

21. Između stranaka je sporna primjena materijalnog prava.
21.1. Tužitelj smatra da se u konkretnom slučaju primjenjuju odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju (i odredbe Zakona o obveznim odnosima), dok tuženik smatra da se primjenjuju odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu.

22. Odredbom čl. 170. Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine", broj 157/13, 151/14, 33/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21, 119/22 – dalje: ZOMO) propisano je da se pri utvrđivanju prava na naknadu štete nanesene Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje primjenjuju odgovarajuće odredbe Zakona o obveznim odnosima ako nisu u suprotnosti s odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju.

23. Prema odredbi čl. 1045. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18,126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 – dalje: ZOO) onaj tko drugome prouzroči štetu dužan mu je naknaditi, osim ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, time da se predmnijeva obična nepažnja.

24. Prema odredbi čl. 162. st. 1. ZOMO Zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe.

25. Odredbom čl. 164. st. 1. ZOMO propisano je da Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz čl. 161. tog Zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojeg su vlasnici odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu s tim da je st. 5. citiranog članka izričito određeno da se u tom slučaju u pogledu utvrđivanja i visine stvarne štete primjenjuju odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju.

26. Sud je utvrdio da se u odnosu na dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na naknadu štete za isplaćene naknade osiguraniku tužitelja zbog tjelesnog oštećenja primjenjuju odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“, broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23 - dalje: ZOOP), koji je bio na snazi u vrijeme kad je tužitelj izvršio isplate s osnova naknade za tjelesno oštećenje svojem osiguraniku Zvonku Pavloviću.

27. Primjenom citiranih zakonskih odredbi ZOMO i ZOO, ali i čl. 27. ZOOP sud je utvrdio da u konkretnom slučaju tuženik odgovara tužitelju za štetu nastalu isplatom naknade za tjelesno oštećenje osiguraniku tužitelja Zvonku Pavloviću, a s obzirom da je navedena šteta utvrđena u iznosu od 1.355,00 eura, a tuženik je tužitelju s tog osnova nesporno isplatio iznos od 1.059,44 eura, tuženik bi bio dužan isplatiti tužitelju preostali iznos od 295,56 eura, koji je tužitelj isplatio svojem osiguraniku na ime naknade za tjelesno oštećenje zbog ozljeđivanja u predmetnom štetnom događaju.

28. Tuženik je istaknuo prigovor zastare tužiteljeve tražbine i to u odnosu na naknadu za tjelesno oštećenje za iznose isplaćene za razdoblje od 1. svibnja 2022. do 10. prosinca 2022..

29. Prema odredbi čl. 214. ZOO-a, i to st. 1. **z**astarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze, a prema st. 2. zastara nastupa kad protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveze, a prema odredbi čl. 215. ZOO-a zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano, a prema čl. 216. ZOO-a zastara nastupa kad istekne posljednji dan zakonom određenog vremena.

30. Tužitelj smatra da se primjenjuje opći zastari rok iz čl. 225. ZOO-a kojim je propisano da tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare.

31. Tuženik smatra da se primjenjuje subjektivni trogodišnji zastarni rok za naknadu štete.

32. Prema odredbi čl. 230. st. 1. ZOO-a tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine otkad je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila, a prema st. 2. citiranog članka u svakom slučaju ta tražbina zastarijeva za pet godina otkad je šteta nastala.

33. U konkretnom slučaju za tužitelja je šteta nastupila isplatom utuženog iznosa s osnova naknade za tjelesno oštećenje, dakle prije podnošenja tužbe. Nesporno je da je tužitelj uputio tuženiku zahtjev za naknadu štete prije podnošenja tužbe, a tuženik je isti primio 10. ožujka 2025., no samo podnošenje odštetnog zahtjeva osiguravajućem društvu u mirnom postupku ne prekida tijek zastare

34. Budući da je nesporno utvrđeno da je postupak u predmetu ovog suda broj P-371/2025 pravomoćno okončan rješenjem broj P-371/2025-6 od 15. travnja 2026., kojim je riješeno da se smatra da je tužitelj povukao tužbu, povlačenje tužbe primjenom odredbi čl. 242. ZOO-a uklanja učinak prekida zastare, koja je bila prekinuta podnošenjem navedene tužbe u smislu odredbi čl. 241. ZOO-a.

35. Šteta za tužitelja nastaje isplatom mjesečnog iznosa naknade za tjelesno oštećenje, a tužitelj je u vrijeme isplate znao za štetnika.

36. Prema ocjeni suda u konkretnom slučaju primjenjuju se odredbe čl. 230. st. 1. ZOO-a, pa je prigovor zastare osnovan za preostale utužene iznose s osnova

naknade za tjelesno oštećenje koje je tužitelj isplatio svojem osiguraniku za razdoblje od 1. svibnja 2022. do 10. prosinca 2022., jer je tužba u ovom postupku podnijeta 8. lipnja 2026..

37. Iz obrazloženih razloga presuđeno je kao u točki I. izreke ove presude i odbijen je preostali dio tužbenog zahtjeva radi isplate iznosa od 295,56 eura kao naknade štete s osnova isplaćene naknade za tjelesno oštećenje osiguraniku tužitelja Zvonku Pavloviću, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom.

38. Predmet spora je i zahtjev za naknadu štete koju tužitelj potražuje od tuženika s osnova naknade iznosa koje je tužitelj isplatio svojem osiguraniku Zvonku Pavloviću s osnova invalidske mirovine zbog ozljede na radu za razdoblje od 1. svibnja 2022. do 31. prosinca 2024..

39. Prema ocjeni ovog suda na zahtjev za naknadu štete zbog isplate invalidske mirovine primjenjuju se odredbe ZOOP koji je bio na snazi u vrijeme kad je tužitelj izvršio isplate s osnova invalidske mirovine svojem osiguraniku.
39.1.Sud smatra da se odgovornost tuženika temelji na odredbama ZOOP, jer taj zakon uređuje užu problematiku (odgovornost za štetu u prometu) od one propisane ZOMO (koji propisuje odgovornost štetnika odnosno osoba koje odgovaraju za štetnika općenito), pa kao posebniji zakon treba primijeniti ZOOP, iako je ZOMO kasniji zakon. Također, prema stajalištu suda, da je intencija zakonodavca bila da se donošenjem ZOMO izmijene odredbe ZOOP kojima je uređena odgovornost osiguratelja, onda bi se donošenjem ZOMO iz 2013. stavile izvan snage odredbe ZOOP u pogledu odgovornosti osiguratelja.
39.2. Obveza tuženika Triglav osiguranja d.d. proizlazi iz ugovora o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti i tuženik kao osiguravatelj motornog vozila kojim je u vrijeme štetnog događaja upravljao Kristijan Jajetić odgovara za štetu koju je tužitelj pretrpio isplatom invalidske mirovine samo u okviru odredbi ZOOP. U konkretnom slučaju tuženik je društvo koje se bavi poslovima osiguranja te odgovara prema odredbama obveznog osiguranja u prometu koje je normirano odredbama ZOOP te se obveznopravni odnos tužitelja i tuženika prosuđuje prema odredbama ZOOP i tuženik odgovara u okviru odredbi ZOOP i ugovora o obveznom osiguranju sklopljenog sa svojim osiguranikom. Stoga je obračun štete nastale tužitelju isplatom invalidske mirovine njegovom osiguraniku trebalo utvrditi prema odredbama ZOOP, kao posebnijeg specijalnog zakona koji je bio na snazi u vrijeme kada su izvršene isplate mirovine.

40. Odredbama čl. 27. ZOOP propisano je u st. 1. da je društvo za osiguranje obvezno zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenog, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svojeg osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, a prema st. 2. citiranog članka Zakona stvarnom štetom u smislu st. 1. citiranog članka Zakona smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe odnosno članova njezine obitelji, pri čemu se razmjerni iznos mirovine sukladno st. 3. citiranog članka određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

41. Nesporno je utvrđeno da u konkretnom slučaju tužitelj osiguraniku Zvonku Pavloviću isplaćuje invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad uzrokovane ozljedom na radu, kako to proizlazi iz sadržaja priloženih isprava, a tu su činjenicu stranke tijekom postupka učinile nespornom.

42. U smislu odredbi čl. 219. ZPP-a na tužitelju je teret dokaza da je u konkretnom slučaju isplatom invalidske mirovine svojem osiguraniku pretrpio štetu koju bi mu trebao naknaditi tuženik.

43. Tuženik je istaknuo prigovor zastare u odnosu na naknadu za isplaćenu invalidsku mirovinu za razdoblje od 1. svibnja 2022. do 12. lipnja 2023.

44. U konkretnom slučaju riječ je o stvarnoj šteti koja nastaje sukcesivno svakom mjesečnom isplatom mirovine, jer tim isplatama dolazi do umanjenja tužiteljeve imovine i tada počinje teći vrijeme potrebno za zastaru potraživanja.

45. Budući da je predmetna tužba podnijeta 8. lipnja 2026., te da se u konkretnom slučaju primjenjuju odredbe čl. 230. st. 1. ZOO-a, odnosno trogodišnji zastarni rok otkad je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila, sud je utvrdio da je prigovor zastare osnovan u odnosu na naknadu za isplaćenu invalidsku mirovinu za razdoblje od 1. svibnja 2022. do 7. lipnja 2023..

46. Preostali utuženi iznos koji nije u zastari odnosi se na naknadu za isplaćenu invalidsku mirovinu osiguraniku tužitelja u razdoblju od 8. lipnja 2023. do 31. prosinca 2024., no sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u navedenom dijelu neosnovan primjenom odredbi ZOOP.

47. Primjenom odredbi čl. 27. ZOOP tužitelj bi u konkretnom slučaju trpio štetu da je u utuženom razdoblju svojem osiguraniku isplaćivao invalidsku mirovinu u većem iznosu od iznosa koji bi mu isplaćivao s osnova invalidske mirovine zbog ozljede na radu.

48. Sud je na temelju provedenih dokaza utvrdio da tužitelj nije dokazao da je isplatom invalidske mirovine pretrpio štetu u smislu odredbi čl. 27. ZOOP, jer je isplaćeni iznos mirovine na temelju citiranog rješenja HZMO tužitelj isplaćivao svojem osiguraniku zbog invalidske mirovine koja je osiguraniku Zvonku Pavloviću priznata zbog ozljede na radu pa tužitelj nije dokazao postojanje štete koju bi mogao potraživati od tuženika primjenom citirane odredbe ZOOP.

49. Iz naprijed obrazloženih razloga, sud je primjenom citiranih odredbi čl. 214. ZOO, te čl. 27. ZOOP i čl. 219. ZPP odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu naknade novčanih iznosa koje je tužitelj isplatio svojem osiguraniku s osnova invalidske mirovine u cijelosti odnosno u utuženom iznosu od 12.461,98 eura sa zakonskom zateznom kamatom te je presuđeno kao u točki I. izreke ove presude.

50. Stoga je tužbeni zahtjev tužitelja odbijen u cijelosti, kako je to presuđeno u točki I. izreke presude.

51. Tuženik je zatražio naknadu parničnih troškova.

51.1.Parnični troškovi tuženika utvrđeni su u iznosu od 500,00 eura, prema priloženom troškovniku (str. 349) i primjenom primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23), a odnose se na nagradu punomoćniku odvjetniku tuženika za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8. točka 1), za zastupanje na ročištu 2. listopada 2026. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 9. točka 1.) i PDV u iznosu od 100,00 eura (Tbr. 46.).
51.2.Sud nije uzeo u obzir navode iz podneska tuženika od 24. kolovoza 2026. primjenom odredbi čl. 299.a. st. 4. ZPP-a, pa tuženiku nije priznat ni trošak navedenog podneska.

52. O troškovima postupka sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a te naložio tužitelju da tuženiku naknadi troškove postupka u cijelosti.

53. Tuženiku je na dosuđeni iznos parničnih troškova dosuđena zakonska zatezna kamata od dana presuđenja do isplate, primjenom odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a i po stopi propisanoj odredbama čl. 29. st. 2. i 8. ZOO.

54. Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke presude.

U Koprivnici, 27. listopada 2026.

Dokument je elektronički potpisan:
Marijana Jurenec
Vrijeme potpisivanja:
27-10-2026
11:58:20

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI
2.5.4.97=#0C1156415448522D363835313639333838393735
OU=Signature
S=Jurenec
G=Marijana
CN=Marijana Jurenec

Sutkinja
Marijana Jurenec

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja pisanog otpravka presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. ZPP-a).

Dostaviti:
1. Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Klasa: 140-01/19-29/2064
2. Odvjetnik Hrvoje Lui, Zagreb

Broj zapisa: **9-3088f-3d7b6**

Kontrolni broj: **094a3-8c0d1-8770f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Marijana Jurenec, O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.